

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΒΑΘΗ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΤΥΦΛΩΝ

ΕΝΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΥΦΛΟΣ

Ο πρώην Άγγλος Υπουργός των Ταχυδρομείων κ. Φάφρετ, ο οποίος παρ' όλην την τύφλωσίν του, δέν εγκατέλειψε την πολιτική εις την οποίαν μάστιγα καί διεκρίθη.

λων μεγάλων συγγραφέων και καλλιτεχνών. Οι τυφλοί όμως είναι έρμαια μέσ' στη ζωή, ξερατώνται από τους πάντες, μοιάζουν συγχρόνως με ζωντανούς και φυλακισμένους...

Έτσι μιλάει για τους τυφλούς ο συνθέτης του «Φάουστ» και της «Μιθραϊκή» και θεωρεί τη δυστυχία τους πολύ των κουφών. Και όμως αν προσέξω κανείς θα δει ότι, ενώ συνήθως οι κουφοί είναι μελαγχολικοί, απεναντίας οι τυφλοί φαίνονται ευθυμιοί, είναι περίεργοι να μάθουν το καθετί, μιλούν άδιακοπα και πολλές φορές μάστιγα τους άκοιμους να λένε: «Τι καλός πού φαίνεται αυτός ο άνθρωπος...». «Πώς με γάλωσε αυτό το παιδί!...». «Τί ώρα είναι...». «Τί ώρα είναι...». «Τι σημαίνουν όλες αυτές οι εκφράσεις ξεσηρόμενες από τα στόματα των τυφλών; Διά ποιόν μέσον αντίλαμβάνονται και καθορίζουν τόσα πράγματα; Τι, τελειοπάντων, βλέπουν οι τυφλοί; ***

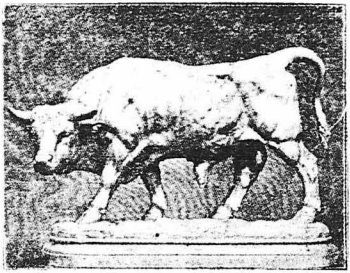
Τι λέει για τους τυφλούς ο Γκουνώ. «Ένας καθηγητής της όπτικής... τυφλός!» - Ο τυφλός ύπουργός των Ταχυδρομείων. - Ο τυφλός που άνέβηκε στην κορυφή του Λευκού Όρους. - Το κολλέγιο των τυφλών του Λονδίνου. - Ο τυφλός γλύπτης Βιντάλ. Πώς εργαζόταν. Τα μάτια των τυφλών. - Η όραση, πράγμα... περιττό! Τι αισθάνονται οι αναβλέποντες τυφλοί. - Πώς έχασε το δρόμο του ένας αναβλέψας τυφλός. «Τι είναι αυτό: Αί αισθήσεις των τυφλών, κτλ. κτλ.

Ερώτησαν κάποτε τον περίφημο μουσουργό Γκουνώ, τι προτιμούσε να ήταν: κουφός ή τυφλός. «Οι κουφοί άπινθησε ο συνθέτης - χάρις στο διάβασμα, μπορούν και βρίσκονται σε συνεχή επικοινωνία με τον άλλο κόσμο ολοκληρω. Μπορούν έτσι κι' απολαμβάνουν ταριστοτητήματα των κοιτητών, των φιλοσόφων και των άλλων

κινώ όποιοσήμερο και στεκόμουν όρθιος απολαμβάνοντας με ήδονη το θέαμα μιας όφραίας και γελαστής κοιλιάς. Το τοπίο φωτιζόταν απ' ένα υπέρλαμπρο φθινοπωρινό ήλιο. Έξαφνα, με μιάς, ένωικου να σκαπαζώνται όλες αυτές η όμορφιές της φύσης από ένα βαθύτατο σκοτάδι που καμμάι ανθρώπινη δύναμις δέ θα μπορούσε πιά να τό φωτίσει... Το χτύπημα ήταν τρομερό... Όσοσο σε δύο λεπτά ξανάγινα κείνος του έαυτού μου και άποφάσισα να κατανηγίσω όλες τις δυσκολίες που θα μου παρουσιαζόντουσαν στο έξής στη ζωή, λόγω της τυφλώσεώς μου. Άποφάσισα να συνεχίσω το έργο που είχα άρχίσει και τό κατώρθωσα όπως βλέπετε...»

Κατά τās ώρας της σχολής του ο κ. Φάφρετ έβγαине περίοιτα με το άλογο του, πατινάριζε, ψάχνου και κυνηγοίσε, χωρς ποτέ να του συμβή το παραμικρό άτύχημα. Ος ύπουργός ήταν εξαιρετικά δραστήριος και προσεκτικός, «επέβλεπε» τά πάντα και όλοι ήταν εύχαριστιμένοι απ' αυτόν.

Έν άλλο παράδειγμα πιο καταπληκτικό, τό τι μπορεί να κάνει ένας τυφλός μας τό δίνει ο Άμερικανός τυφλός Καμπιελ, ο όποιος παρ' όλη την τυφλοτητά του, κατώρθωσε κι' άνέβηκε επάνω στην κορυφή του Λευκού Όρους, την ύψηλότερα δηλαδή βουνοκορυφή της Εύρώπης. Ο κ. Καμπιελ, ο οποίος προ όλίγων έτών διηγήθηκε τό περίφημο Βασιλικό Κολλέγιο των τυφλών του Λονδίνου γεννήθηκε στην Πολιτεία του Τένεσσου της Άμερικης. Όταν ήταν τριών ετών έχασε, συνεπεία άιτιχηματος, τό φως του. Οί γονείς του τον έσοπούσαν, τον έμαθάν μουσική και τον έβγαίναν καθηγητή. Μόλις ενηλικιώθηκε, άποφώθισε στα τυφλά παιδιά της πατρίδος του. Κατόπιν έπήγε στο Λονδίνο όπου ίδρυσε τό περίφημο Κολλέγιο του και έκανε διαλέξεις, στάς όποιους μιλούσε για τα μεγάλα φυσικά και πνευματικά χαρίσματα των τυφλών. Έκείνη όμως πολλοί δέν έδιναν πιστη στα λόγια του ο Καμπιελ, άποφάσισε να κάνει κάτι με τό οποίο να καταπλήξω όλον τον κόσμο. Συνειδέομαι λοιπόν από τό γυιά του και από δύο οδηγούς έκανε κάτι, που όχι για ένα τυφλό, αλλά και για ένα όποσοδήποτε άλλο άνθρωπο, είναι δυσκολώτατο, άν όχι άδύνατο, άνέβηκε δηλαδή στην κορυφή του Όρους των Άλλεπν, σε ύψος 4000 μέτρων.

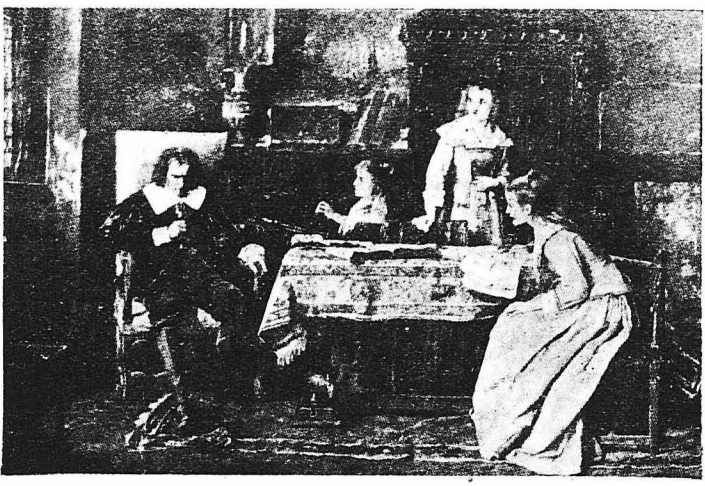

ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ ΓΛΥΠΤΟΥ ΒΙΝΤΑΛ ΤΟ ΤΑΥΡΟΣ.

έφηγηώντας τους κινδύνους που παρουσιάζόντουσαν σε κάθε του βημα, τις τρομερές χαράδες, τους τεράστιους παγετώνες, τους γκρεμούς κτλ. Το κατώρθωμά του προκάλυψε τόσο τον ένθουσιασμό της Κοινής Γνώμης: όλου του κόσμου και έτσι τό ύπερ των τυφλών έργο του εδωδόθηκε.

Ίδου σχετικώς μερικά παραδείγματα τυφλών τά όποια διαπεύδουν την επικρατούσα αντίληψη, ότι οι τυφλοί ύστερούν από τους άλλους ανθρώπους. Παραλείποντας τον Όμηρο και τό Μίλτονα που ήταν ως γνωστόν τυφλοί κι' οί δύο, θ' αναφέρουμε εδώ τους διασημότερους τυφλούς των τελευταίων χρόνων. Πρώ όλίγων άκομη έτών μεταξυ των καθηγητών του περιφημου Άγγλικού Πανεπιστημίου του Καϊμπριτζ ήτο και ο τυφλός

Ίδου σχετικώς μερικά παραδείγματα τυφλών τά όποια διαπεύδουν την επικρατούσα αντίληψη, ότι οι τυφλοί ύστερούν από τους άλλους ανθρώπους. Παραλείποντας τον Όμηρο και τό Μίλτονα που ήταν ως γνωστόν τυφλοί κι' οί δύο, θ' αναφέρουμε εδώ τους διασημότερους τυφλούς των τελευταίων χρόνων. Πρώ όλίγων άκομη έτών μεταξυ των καθηγητών του περιφημου Άγγλικού Πανεπιστημίου του Καϊμπριτζ ήτο και ο τυφλός μαθηματικός Νικόλαος Σαντερσον, ο όποιος έδίδασκε ειδικώς τους νόμους της όπτικής, αναλύων τās ιδιότητες του φωτός και των χρωμάτων και τη θεωρία της όρασεως! Πρώ πενηνταετίας περίπου Υπουργός των Ταχυδρομείων και των Τηλεγράφων της Άγγλίας ήτο ένας τυφλός, ο κ. Φάφρετ, ο όποιος πέθανε τό 1884, στο Καϊμπριτζ. Άπό είκοσι έντε έτών νίος, είχε άρχίσει ν' ανακατεύεται στην πολιτική, όταν έξαφνα έχασε την όρασή του συνεπεία ενός κυνηγητικού άτυχηματος. Να τι ειπε κάποτε σχετικώς με την τύφλωσή του σ' έναν προκλογικό του λόγο: «Το άτύχημα που μου άφηρεσε την όραση μου συνέβη προ πενταετίας, μιά μέρα, που κυνηγούσα μαζί με μερικούς φίλους μου πέρδικες. Ένας από τους συντρόφους μου, καθώς σκοπούς αστόχησε και με χτύπησε με τά σκάγια στα μάτια. Το άποτέλεσμα του άτυχους αυτού πυροβολισμού τό βλέπετε... Θυμώμαι λεπτομερώς την ώρα της τυφλώσεώς μου. Έίταν ένα λαμπρό φθινοπω-

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΜΙΛΤΟΝ ΥΠΕΡΟΡΕΩΝ ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΙΣ ΚΟΡΕΣ ΤΟΥ (Πίναξ του Μουνκάσ)

Συγκλοντισμένος γύρω από τον τυφλό πατέρα τους οί κόρες του ποιητού γράφουν τά ποιήματα τά όποια συνθέτει και τους υπαγορεύει εκείνος. Έτσι γράφηκε και ο «Άπολωσθείς Παράδεισος» ένα από τά άριστουργήματα των αιώνων.

στο Κολλέγιο που ίδρυσε ο Καμπιελ στο Λονδίνο βλέπει κανείς, τυφλούς να πατινάριζον, να οδηγούν έικυθρα, να κολυμβούν, να κωπηλατούν και να διασχίζουν χιλιόμετρα οδόληρα ποδηλατούντες κ... Καταπληκτικώτερα και σχεδόν άπιστευτη είνε η περιπτώσις γλυπτών τυφλών. Και όμως είναι αληθινή. Ένας από τους καλλιτέρες Γάλλους γλυπτας, ο Βιντάλ ήταν έντελώς τυφλός. Αυτό όμως δέν τον έμποδισε να κάνει άριστουργήματα. Η ιδιόμορφη του ήταν προπάντων να κατασκευάζη θαυμάσια όμοιώματα ζώων από μπρούντο. Διαρκώς περιστερικώ άν απ' οστά. Τά άγγιζε, τά χάζιζε, τά εξέταζε σε όλες τους εις στάσεις επί ώρα και κατόπιν άρχιζε να κατασκευάζη τά προπλάσματά του. Όταν έξαφνα εξέταζε τά πόδια ενός άλόγου, γονάτιζε δίπλα στο μοντέλλο του και τό μιλούσε και τό χάζιδε αδιάκοπα, για να τό κάνει έτσι να μένη ζώνηγο και τό ψηλαφούσε λέγοντας: «Κοίτα, εξέταζω τό πόδι σου... Μήν κουνιέσαι...

Καλό μου άλογο, κάτσε φρόνιμα, γιατί άλλοιώς δε θά σε πετύχω !...»

Όταν όμως επρόκειτο περί θηρίων το πράγμα δεν ήταν και τόσο εύκολο, γι' αυτό κι' ο Βιντάλ, για να κατασκευάσει τ' άγάλματά του, έμπνευταν, ψηλαφώντας άλλι παρόμοια γλυπτικά έργα, ή σκελετούς θηρίων ή θηρία βλοσυρομένα. Ότ'όσο μιιά μέρα που του ήλθε ή ιδέα να φτιάξει ένα άγριωμένο λιοντάρι, σχεδ'απονεύσας ήταν άδύνατο να το πετύχει χωρίς να έχει ζωντανό μοντέλλο. Δεν έδιστασε καθόλου και προκειμένου να πραγματοποιηή την έπιθυμία του, μπήκε μέσα σιό κλουβι ένος λιονταριού, συνοδ'υόμενος άπό ένα θηριοδαμαστή. Έκει επί ώρες δόλοκληρες έξέταζε το θηριο καθισμένος δίπλα του, ως ότου κατώρθωσε διά της άφης να πάρη τις γραμμές του. Σε λίγες μέρες κατόπιν ο Βιντάλ παρουσίαζε το «Βρυχώμενο Λέοντα» εν' άπό τά καλλιτέρα έργα του.

Βλέποντάς τον κανείς να εργάζεται μέσα στο άτελιέ του δε θά μπορούσε να τον φαντασθή για τυφλό. Μονάκι κάθε τόσο, όταν ήθελε ν' αντιληφθή τί είχε κάνει, σηκωνόταν και ψηλαφούσε το έργο με τά δυό χέρια του νευνημένα, τών οποίων τά δέκα δάχτυλα την στιγμή έκεινη έμοιαζαν με ισάριθμα μάτια...

Και πράγματι, τά δάχτυλά είναι τά μάτια τών τυφλών. «Η όρασις -λένε- εινε ή εξ' άποστάσεως άφή». Όμοίως μπορεί να πη κανείς ότι και ή άφή εινε ή έκ του πλησίον όρασις ! Είς την γνώσιν τών διαφόρων πραγμάτων ή άφή παίζει σπουδαιότερο ρόλο άπ' ότι φανταζόμαστε. Εφόσον δεν έχουμε ά γ γ ι ξ ει ένα πράγμα δεν το ξέρουμε καλά. Γι' αυτό και τά μικρά παιδιά άγγίζουν τά πάντα. Αυτό άποδεικνύεται άλλοοτε και από τους ίδιους τους τυφλούς, οι όποιοι χάρις στην έπιστήμη, άπέκτησαν τό φώς τους. Συνέβη μ' αυτούς τό έξης περιεργό φαινόμενο : Τίς πρώτες ήμέρες μετά την άναβλεψη δεν είδεραν σε τί να χρησιμοποιήσουν την όρασή τους, ή όποια τους φαινόταν ως ένα πράγμα περιττόν.

Ένας γιαιτός ο όποιος παρευρέθη στην έπιτηγή εγχείριση μιιάς δεκαετιαίτιδος τυφλής Ρουμανίδος χωρικής γράφει, σχετικώς τά έξης : «Έίχαν τον κορον όταν οι γονεϊς ήλθαν να δοϋν το παιδί τους μετά την εγχείριση. Τότε είδα τό πιο παράδοξο πράγμα του κόσμου. Η άναβλέψια τυφλή κόρη μας στην άρχή τα μάτια της άπάνω στόν πατέρα της, έλειπα άρχισε να ψηλαφή τό πρόσωπο της μη ερας της για να βεβαιωθή περί του σήματός του, για να βεβαιωθή ότι ήταν πραγματι αύτη που είχαε ως, εσινη τη στιγμή ως ή τέτα της !... Κοιτούσε κατόπ τά ρούχα τους, όνομάζοντις ένα ένα τά χρώματα τους... Κράτοϋσε κατόπι τη μητέρα της άπό τό χερι σά να φοβόταν μήπως χασή άπό τά μάτια της ένα πλάμα τό όποιο άγαπούσε, μαζί με τό όποιο ζούσε άπό τά πρώτα παιδικά της χρόνια και τό όποιο έβλεπε για πρώτη φορά με τά μάτια της.

Ένας άλλος τυφλός που άνάβλεψε άεαφνιά, ο Νικόλαος Τζον, ήλικίας είκοσιεπτάορον έτών όμολόγηε ότι δεν μπόρεσε μετα την άποκτηση της όράσεώς του ν' άναγνωρίση τους; παληούς του φίλους ως την στιγμή που άκουσε παιά ή φωνή τους. Όταν άκόμη ήταν τυφλός τραβούσε μόνος του χωρίς καμιά δυσκολία μέσ' άπ τους δρομους του Παρισιού. Όταν ένεβλεψε όμως την πρώτη φορά που βγήκε έξω έχαε τό όρόμο του και ρώτησε για να καταπισθίη τους διαβάτες ! Τα πιο οικεία τιυ πράγματα τά όποια χρησιμοποιούσε καθημερινώς του φαινότουσαν τώρα άνωστα. Του παρουσίασαν μάλιστα ένα κουτάλι με τό ό τοιο έτρωγε όταν ήταν τυφλός και τον ρώτησαν ;
- Το βλέπει αυτό ;
- Ναι.
- Τι εινε ;
- Περιμένετε Δότες τό μου για να σάς πώ...

Έγλεισε τά μάτια του, τό πήρε στά χέρια του, τό ψηλάφισε και κατόπιν άπαντήσε :
- Εινε κουτάλι...

Αυτή εινε ή κατάστασις του τυφλού ανθρώπου ο όποιος βλέπει για πρώτη φορά. Η όρασις θα του χρησιμοποιήση σιγά-σιγά για ν' άνα γ γ ι ξ ει ή ά π ο μ α κ ρ ά τά άνεκίθιμα, τά όποια ή'ερε όταν ήταν τυφλός απ' ζοντά διά της άφης. Απ' αυτό μπορεί να καταλάβη κανείς τί τεράτιο όρόλο πα'ζει ή άφή στούς τυφλούς. Χάρις σ' αυτήν ο τυφλός Σούντεριαν κατώρθωσε να ξεχωρίση τά ψήφια μετάλλα άπό τ' άλλήθινα. Και τό συμπέρασμα εινε ότι όταν ένας άνθρωπος στερείται τό φώς του, ή άλλες του αισθήσεις, και προπάντων ή άφή, γίνονται πιο λεπτές και πιο ευαίσθητες.

Έτσι έξηγουονται τά θαύματα τά όποια κατώρθωσαν να έπιτελέσουν οι τυφλοι καθώς και ή άπολαύσεσι τις όποιες κατώρθώνουν να βρίσσουν στη ζωή.

Έπειδή έχουν την άκοή τους πιο ευαίσθητη εύχαριστούνται περισσότερο άπό τους άλλους ανθρώπους με τη μουσική. Τό ίδιο συμβαίνει και με την όσφρησή τους και τ' άρώματα. Απ' όλα αυτά χίλιες πηγές χαράς για τους τυφλούς τις όποιες εμεις οι άλλοι άγνωστμε. Αυτός ειν' ο λόγος για τον όποιο οι τυφλοι άρέσκονται στα ταξείδια, στην άνάβωση τών βουνών, στην έπίσκεψη γένων τώνων και πόλεων.

Όπως γράφει ο τυφλός ΕΡΓΑΤΗΣ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΝΩΝ ΜΙΑ ΜΟΡΙ ΝΤΕ ΣΙΞΕΡΜΑΝ στό βιβλίον του «Οι τυφλοι χρινόμενοι άπό έναν τυφλό».

ΚΑΡΕΚΛΑ

«Η άφή δεν περιορίζεται μόνο στα χέρια τους τό σωμα. Και μέσ' άπ' τά παπούτσια άκόμη τό πόδι ξεχωρίζει τό είδος του εδάφους που πατάει. Φράξετε τ' αυτιά ενός τυφλού κι' αυτός χάρις στην άφή θά κατορθώσ η να σάς πη με τί είδος πλακόδι εινε στρωμένο τό πεζοδρόμιον στο όποιον περπατάει. Έπίσης ένας τυφλός χάρις στην όσφρησή του μπορεί να ξεχωρίση τό φρέσκο κρέας, τό νεοκομένο δέμα, τό μουσεμένο κεινο, τό κριθάρι, τό φρεσκοτυπωμένο χαρτί και χίλια δυό άλλα πράγματα που άναδιδουν έστω και παραμικρή μυρωδιά. Έτσι ένας τυφλός μπορεί να διασχίση μόνος του μιιά δόλοκληρη πόλι.

Κοντά στην όσφρηση και στην άφή τον καθοδηγεί και ή άκοή. Όλα τά προσέχει, όλα τ' αντιλαμβάνεται και άπό αυτά κατατοπίζεται.

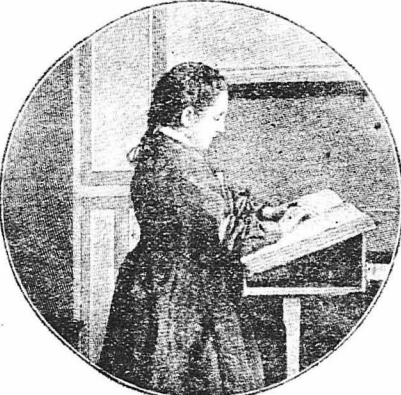
Έπίσης στην έσοχή, ή φύσις σάν καλή μητέρα, φροντίζει να του παρέχει χίλιες δυό άπαλαύσεσι και να τον καθοδηγεί στο δρόμο του...»

Άφου οι τυφλοι έχουν την άφή τους πιο λεπτή, γιατί να μην μάθουν και άνάγνωση έπάνω με γράμματα άνάγνωτα διά τών δακτυλίων των ;

Πρώτος ο όποιος έπενόησε τό σύστημα αυτό ήταν ο Βαλεντινός Χαϊκ. Αργότερα κατά τό 1820 ένας τυφλός γάλλος ο Λουδοβίκος Μπράγγ, έτελειοποίησε τό άλφάβητο αυτό και τό τελειοποιημένο αυτό άλφάβητο εινε εν' χρήση σήμερα σε όλα τά σχολεία του κόσμου. Με έξη έξεχουσε τελείως τοποθετημένες κατά διαφόρους τρόπους άναπαριστανται όλα τά στοιχεία του άλφάβητου, οι άριθμοι και οι μουσικές νότες άκόμη. π. χ. τό άλφα παριστάνεται με μιιά . , τό Β με ; , τό Γ με . . , τό Ε με ::, κτλ.

Σήμερα αυτό τό σύστημα αυτό έχουν γραφεί όλα τά ποιήματα του Μπετόβεν, καθώς και ο «Πάρσιφαλ» του Βαγκνερ. Έτσι ο τυφλός περιφέροντά τά χέρια του έπάνω στα χοντροά βιβλία, τά πιαρισμένα με τελείες έπικοινωνεί με όλην την ανθρώπινη σκέψη που έχει διατυπωθή έγγράφως άπό καταβολής κόσμου, καθώς και με τη μουσική. Σήμερα ή βιβλιοθήκη τών τυφλών του Μπράγγ έχει πάνω άπό 5,000 τόμους.

Όμοίως, γιατί άφου οι τυφλοι έχουν την άκοή τους τόσο ντελικάτη γιατί να μη μάθουν και μουσική ; Και ή έμπνευσις αυτή όφείλεται στο Βαλεντινο Χαϊκ. Πράγματι τό παρ' αυτού ίδρυθέν 'Ινστιτούτο, ύστερ' άπό 170 χρόνον συνεχή εργασία, μας παρουσίασε πρώτης τάξεως μουσικούς. Έκει οι τυφλοι μαθαίνουν ότι άφορά τη μουσική τέχνη. Υπάρχουν τάξεις όπου διδάσκονται άρμόνιο, πιάνο και όλα τά όργανα της όρχήστρας. Επίσης διδάσκονται τη θεωρία της μουσικής, άρμόνιο και σίτζη. Πολλοι τυφλοι έξερχόμενοι άπό τό Ινστιτούτο περνούν τά πρώτα βραβεία του Κοσερβατουάρ.

ΠΩΣ ΔΙΔΑΧΘΟΥΝ ΟΙ ΤΥΦΛΟΙ

Τυφλή μαθήτρια διαβάζουσα με την άφή στο βιβλίο της στο όποιο στοιχεία της άλφάβητου εινε σκαλισμένα.

Ο ΤΥΦΛΟΣ ΓΑΥΠΤΗΣ ΒΙΝΤΑΛ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΛΟΥΒΙ ΕΝΟΣ ΛΙΟΝΤΑΡΙΟΥ

Κάποτε που ο Βιντάλ θέλησε να φτιάξει σε μπροντζό το άγάλμα ενός λιονταριού δεν έδιστασε, για να πάρη τις γραμμές του θηρίου, να μπη μέσα στο κλουβι του μαζί με ένα θηριοδαμαστή. Έκει έμεινε ώρες δόλοκληρες ψηλαφώντας τό σωμα του λέοντος και σε λίγες μέρες κατασκεύασε τον «Βρυχώμενον Λέοντα» τον όποιον βλέπετε στο άνω μέρος της εικόνας μας.